

Baselin matkakertomus

Minna Tappola, Katja Hohti ja Teemu Turunen kertovat ensikertalaisten kokemuksia piekien ihmisten Europa Treffen - tapahtumasta, joka tänä vuonna pidettiin kauniissa Baselissa Sveitsissä. Säätsuositavapahtumaa edeltävinä viikkoina rankkasateista kärsinyttä kaupunkia. Tähän oli syyssä: Sveitsin klubin pj. Christian Senft soitti Suomeen ja pyysi suomalaisia tuomaan kauniin sään mukanaan. Näin teimme, mutta toimimme ilman vuorostamme mukana takaisin... Emme kuitenkaan ota kaikkea syytä niskoillemme!

Kuumeinen valmistautuminen Baselin Europatreffen-viikkoon huipentui paniikinomaiseen juoksenteluun kaupoissa vielä lähtöä edeltävänä päivänä. Se ilta-puku piti vielä löytää... Fredalta käytettyjen vaatteiden putiikista löytynyt kolttu pelasti koko lähtöä edeltävän päivän.

Olin etukäteen päättänyt, että matkaan on helpompi lähteä ilman minkäänlaisia ennako-odotuksia.

Bunkkerin sisäänkäynti

Melkein onnistuin. Olin kuullut aikaisemmissa kokouksissa käyneiltä mukavilta Suomen klubilaisilta kertomuksia muiden maiden mukavista ihmisistä. Jälkikäteen voi huoletta todeta että valtaosan mukavia ihmisiä kaikki tynni.

Katja & Teemu:

Ensimmäisen Basel-suunnittelukokouksen jälkeen tuntui, että matkaan on vielä älyttömän pitkä aika. Kaikkien kiireiden keskellä valmistautuminen jäi viime tipaan ja Teemun puku (lauantain juhlaa varten) pesulaan. Parempi myöhään kuin ei silloinkaan - mottomme toteutti taas itseään. Katjan ilta-puku oli sentään ajoissa valmis, sitä ei tarvinnut ommella kuumeisesti viimeisenä yönä. Sunnuntai-ilta Joannan välittämä tekstiviesti Baselista - Det blir spännande att sova här... herätti viimeisetkin perhoset vatsassa. Mikä ihme on tämä väestönsuoja jossa on tarkoitus yöpyä?

Maanantaina 17.5.2004 palloilin siis Helsinki-Vantaalla kapsäkkeineni lähdössä kohti elämäni ensimmäistä pitkin tapaamista Baselissa. Matkakumppanini Arja, Liisa, Joanna, Mia, Katja ja Teemu löytyivät tuota pikaa, lentokin taisi lähteä suht ajallaan ja lentomatkalla suunniteltiin junamatkaa Zürichistä Baseliin. Hyvin meni. Perillä Baselissa illansuussa. Jalkaisin rautatieasemalta, jossa saimme jo ensimmäiset kokousmateriaalit, "tuntolevyt", kartat jne., sitten kohti majapaikkaamme bunkkeria, josta ensishokin laannuttua muodostui paitsi meille sen asukkaina myös muille hienoissa hotelleissa asuville "pitkille" suorastaan legendaarinen tutustumiskohde ja kansainvälinen kotipesä.

Pikaisen vaatteidenvaihdon ja matkatavaroiden bunkkeriin jätön jälkeen kiirehdimme kohti country-illan pitopaikkaa ravintola Kentucky Saloonia, jossa suurin osa ihmisistä taisi olla jo paikalla meidän sinne saapuessamme. Rivitanssia, siankylkeä, grillattua maissia, olutta sekä tutustumista muiden maiden "edustajiin"

Luxus-majoitus lavitsoilla

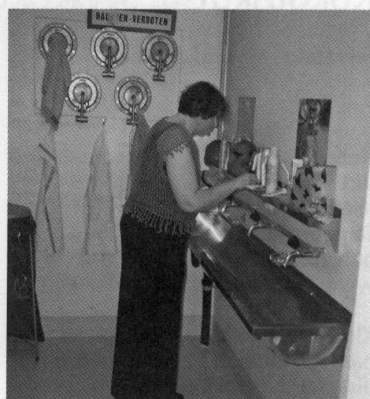
ravintolassa sekä bunkkerissa oman porukan illanviettoa - ja nukkumaan.

Katja & Teemu

Olimme lentokentällä ajoissa! Kävimme jättämässä matkatavarat lähtöselvitykseen, haahuilimme hetken aulassa ja sitten näimmekin Liisan, muikin porukka saapui paikalle pikkuhiljaa. Kun matkavakuutukset oli otettu ja valuutat vaihdettu oli aika siirtyä passintarkastuksen kautta odottamaan konetta. Lentomatkasujui kivuttomasti, maljojakin taidettiin nostaa matkan kunniaksi. Zürichin kentällä matkatavaramme oli jo nostettu pois hihnalta kun menimme niitä hakemaan. Tehokkaita nuo Sveitsiläiset! Junamatkan ja ilmoittautumisen jälkeen lähdimme suunnistamaan kohti Dormitoria eli Bunkkeria. Sinne oli paikallisten mukaan helppo löytää, mutta teimme varmuuden vuoksi muutaman mutkan matkalla. Lopulta Bunkkerin sisäänkäynti löytyi tietöiden ja ajoluiskien välistä. Taisimme hieman olla liikenteenkin tukkona keskellä katua kun tutut tervehtivät toisiaan.

Ilta Kentucky Saloonissa sujui leppoisasti, Amerikkalaiset, joiden pöydässä istuimme illallisen ajan, kyselivät paljon Suomesta ja klubin toiminnasta, yritimme parhaamme mukaan vastalla kysymyksiin. Saluuna illan päätteeksi pidettiin Bunkkerissa pienet juhlat ja tutustuttiin toisiimme. Onneksi kaikilla oli nimilaput kaulassa, uusia nimiä ja naamoja näkyi siihen tahtiin että pääkopan kapasiteetti oli nopeasti käytetty.

Tiistaina starttasimme aamiaisen jälkeen kohti uusia seikkailuja; bussilla kohti postikorttimalaisia ja kauniita pikkukylä. Rochessa pysähdyttiin kuulemaan paikallista pelimannimusiikkia ja nauttimaan prosentitonta sangriaa/punssia, minkä jälkeen matka jatkui kohti sievää pikkukaupunkia niemeltä Twann peilityn kuvankauniin Bieljärven rannalla. Joannan ja ruotsalaisen Annan vietimme siestaa järven rannalla ja filosofoimme elämän kipeistäkin asioista. Helteen poltellessa ihoa jatkoim-

Peltipeili ja allas yhteisessä kylppäriässä

me kohti historiallista Murtenin kaupunkia, jonka linna, historiallisen kaupungin muuri ja upeat järvimaisemat tekivät vaikutuksen. Solothurnin viehättävän pikkukaupungin vanhan kaupungin alue muodosti puitteet illallisellemme ravintola Kronessa, jossa pääsimme osallisiksi saksalaisten vimasta suomalaisia eurokolikkoja kohtaan. Kysyntä oli kova...

Katja & Teemu

Aamulla herätys oli julman aikaisin. Bunkkerin suihkuihin pääsi jonottamatta ja Bunkkerin sympaattinen "isäntä" Markus tiimeineen oli valmistanut meille aamiaista. Markus pitikin meistä hyvää huolta koko viikon. Kun tulimme aamulla ulos Bunkkerista viereisen katutyömaan työmiehen meinas ajaa työtoverinsa jaloille sellaisella ruohonleikkurin näköisellä katutasoittimella. Ilmeisesti hän hämmästy seurueemme kokoa ja kokoonpanoa, noin 10 henkeä, pituutta 182-218 cm, ihmisiä jotka huutelivat toisilleen suomea, englantia, hollantia ja ruotsia. Puhumattakaan siitä että tulim-